

στρατεύματα συνεχροσθήσαν, οι αντίπαλοι χτυπήθηκαν με λύσσα και το αίμα άρχισε να τρέχει άφθονο άπάνω στο χώμα.

Πίσω από ένα βήμα, ο Πρίγκιπας κι' ο Κοντόσταυλος με το επίτελειό τους, παρακολούθουν με άδημονία τη μάχη. 'Ο Κοντόσταυλος φορούσε μαύρη στολή και ο Πρίγκιπας λευκή, με το στέμμα ανάμεσα στα φτερά.

Σιγά-σιγά άρχισε να τους καταλαμβάνη η νευρική και να τους βασανίη η άνησυχία.

Το πεζικό, άριστέρα, έκανε όλοένα έδωρος και ύποχωρούσε, ένω το έπιτιό, δεξιά, προσπαθούσε να άναστανταχθί...

"Έξαρνα παρουσιάστηκε ο Κορσιολάνος και η εμφάνισή του έδειλάσσει το θάρρος των στρατών του. Η μάχη ήταν άσφαλώς χαμένη τώρα για τους Γάλλους.

Τότε ο Κοντόσταυλος τράβηξε το ξίφος του και φώναξε :

— "Έμπρός, κύριοι ! Πρέπει να πολεμήσουμε κι' έμεις !

— "Έμπρός ! φώναξε κι' ο Πρίγκιπας.

Και οι στρατιωτικοί άρχισοι και οι άξιωματικοί του επίτελειού άφουσαν καλπάζοντας μπροστά, επιφυλάσσοντας όσους είχαν λιποψύχσει και ένθαυρόνοντας όσους είχαν άτελειωθεί.

'Ο Πρίγκιπας έβλεπε με ένδοσιασμό και οι πολεμιστοί άρχισαν να σπασαίνονται κύριοι τον με ζήτωκραυγές.

'Ο Κοντόσταυλος προχωρούσε κατά είθειαν άπάνω στον Κορσιολάνο, αλλά πούν φτάσει ως αυτόν άναγκάστηκε να ζοφή ηρωικά κρούαλια έλθόντων που του έδωσαν έμπεδοί.

Σε λίγο ο Κορσιολάνος και ο Κοντόσταυλος βρέθηκαν αντίμετωποι, σε άπόσταση έκατό βημάτων, ο ένας άπό τον άλλον.

'Ο βασιλεύς των Λομβαρδών, ύψηλόςσμος και ρωμαλέος, ήταν κατάφρακτος με σίδερο άπό το κεφάλι ως τα πόδια.

Οι δύο αντίπαλοι ορίστηκαν να νιώθει τότε μια πάλη ιστορική, κατά την οποία έδόθηκαν τα ωραιότερα χιτημάτα που έχει να άναφέρει η ιστορία της Ξιφομαχίας.

Μεταξύ των δύο έπιτιών συνέβη τότε μια πάλη ιστορική, κατά την οποία έδόθηκαν τα ωραιότερα χιτημάτα που έχει να άναφέρει η ιστορία της Ξιφομαχίας.

Τα άλογα, κάτω άπό τους καβαλλάρηδες, κινδύνωναν τα γόνατά τους να λυγίσουν, αλλά πούν μοναχισούν, άνασπώνοντας πάλι για να Ξιφοναχίσουν.

Στο μεταξύ οι δύο έπιτιοτα εξακολούθουν άκούραστοι να συγκρούουν τα φοβερά ξίφη τους, τρομεροί και άτελιητικοί...

Κι' η στιγμή περνούσαν...

"Έξαρνα μια φωνή άντήχησε.

'Ο Κορσιολάνος έβγαζε άπό τη σέλλα του κι' ο Κοντόσταυλος, όρημνιώτερος τώρα, έβραζε το κατακόκινο άπό το αίμα ξίφος του και, άφίνοντας μια λυσσαλέα κραυγή, το κατάφερε στον αντίπαλό του.

Άλλά συγχρόνος ο Κορσιολάνος πούν είχε άνασπώσει έδωσε ένα δυνατό χιτημά στον Κοντόσταυλο, ο όποιος έβγαζε κάτω πονεμένα.

Το άλογο του Κορσιολάνου, κινεμένο άπό τρομό, τώταξε στα πόδια, παρσφύροντας μαζί τον και τόν πληρωμένο τον άναβάτη, ένω το στόματιμα άρχισε να τρέχει κι' αυτό πίσω άπ' το ζώο, παρσφύμένο άπό τον πανικό.

* * *

'Ο Πρίγκιπας σε λίγο έβραζε κάτω άπό ένα δέντρο της πεδιάδος και προσπαθούσε να άνασπώσει τον πληρωμένο άρχηγό του στρατού του.

Τού είχε άμειρσει την περικεφαλαία του και έβλεπε κιάλας στο μέτωπό του τη σφαγίδα του θανάτου.

"Ίδούτας και αίμα ηλητό έβραζε άπό τη γενειάδα του Κοντοσταυλου.

"Όσοσο βαστούσε άκόμα τα μάτια τον άνοιχτά και με κομμένες λέξεις ρωτούσε για την έκδοσι της μάχης.

"Έξαρνα έ-

σκυψε από μια

πύλο και

φεθύρωσε στον

Πρίγκιπα :

— "Υψηλότα-

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Τα άρχαιοπούλια δέν κλειδαίνον περισσότερο άπό όχτώ ως δέκα βδομάδες το χρόνο.

— Η μιλία γεννά τέσσερες φορές κάθε καλοκαιρι άπό 80 αυγά κάθε φορά.

— Στην 'Αργεντινή τα άλογα είνε περισσότερο άπό τους άνθρώπους.

— Το μαλλιάδρομ εισίχθη στην Εύρώπη κατά το μεσαίωνα άπό τους έπιτιούς του τάγματος των Νατών.

— "Ένας ξένος γιατρός ύποστηρίζει, ότι όσοι κοιμούνται με κλειστό στόμα ζούν περισσότερο χρόνια.

— Στην Περσία και στας 'Ινδίας τα πρόβατα έχουν τόσο μεγάλο άνάστημα, ώστε τα μεταχειρίζονται ως... φωτηγά ζώα.

— Το ποδόσφαιρο, το προσφιλέστατο άπό τα χιλιδι, κατεδιώκετο ως έγγλημα στην 'Αγγλία επί 'Ερρίκων του Η'.

— Στην Κούβα ύπάρχουν κάτι καθούρια, που τρέχουν στην Ξηρά προηγουότερα κι' άπό τ' άλογα.

— Πρὸ του 1840, οι άνδρες στη Γαλλία είχαν έθιμο να Ξιφίζουν και μαλιά και γένεια.

— Τα καλύτερα πορτοφολία γίνονται άπό δερμα λύκου.

— Οι Κινέζοι, για κάθε ασθένεια επικαλούνται ιδιαίτερο θεό.

— Οι κάτοικοι του Σιάμ τρέφουν μια περίεργη άντιπάθεια κατά των περιττών άριθμών, τους όποιους άποφεύγουν να μεταχειρίζονται.

— Τα περισσότερο ναυάγια γίνονται στη θάλασσα της Βαλτικής.

— Η κοιλία του πελαγοπό είνε τόσο μεγάλη, ώστε μπορεί να χωρέσει διούμηση οκάδες νερό.

— Η πλιμέρι της γλώσσας θεραπειώνεται εύκολότερα άπ' όλες τις άλλες.

— Οι άρχαίοι Αιγύπτιοι κατασκεύαζαν τα ριζιδιά τους άπό πάπυρο.

— Η πρώτη έφημερίς της Μωδούτης ιδρύθη στα 1792.

— Το Περσὸ παράγι βασιλιάς δώδεκα διαφόρων χρονόσιων.

— Το μέγεθος μιας κιάλας γίνονται... δέκα χιλιάδες φορές μεγαλύτερο άπό το άρχικό της σε όαστημα ένω μινός.

— Το πρώτο ζώο που καλλιέργησαν οι άνθρώποιοι, ήταν η φαιξή.

— 'Ο άρχαιότερος τίτλος του κόσμου είνε ο τίτλος του βασιλέως.

— Η Ροδόπη, η θυγατέρα του βασιλέως Δαρειού, όταν έχαζε

το στέγνό της, έφόνεψε την τροφή της μόνο και μόνο γιατί την είχε σιμωυλέψει να Ξιφοναχιστηνί.

— "Αν τα άμωσφαίρια που περιέχει το αίμα του άνθρώπου έπολοθετούν στη σιγά, θα σχηματίζονταν μια άλυσσίδα, με την όποια θα μπορούσε να περιβάλλη κανείς τη γη τέσσερες φορές.

— "Έχει παρατηρηθεί, ότι άπό όλους τους έργατες σιχρότερα αυτοκτονούν οι μεταλλωρύχοι.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Κοντά στο τζάκι

το στέγνό της, έφόνεψε την τροφή της μόνο και μόνο γιατί την είχε σιμωυλέψει να Ξιφοναχιστηνί.

— "Αν τα άμωσφαίρια που περιέχει το αίμα του άνθρώπου έπολοθετούν στη σιγά, θα σχηματίζονταν μια άλυσσίδα, με την όποια θα μπορούσε να περιβάλλη κανείς τη γη τέσσερες φορές.

— "Έχει παρατηρηθεί, ότι άπό όλους τους έργατες σιχρότερα αυτοκτονούν οι μεταλλωρύχοι.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

τε, να προσφέρετε τα σέβη μου στον πατέρα σας... "Εργά είνε άφιρσει τη ζωή μου σ' αυτόν... Πρὸ πάντων όμως να ελιπτε στη Τζωόντα δι, πεθαίνοντας, δέν λυσιμα για τίποτε άλλο, παρὰ γιατί δέν θα την Ξιφοναχίσω πια να μιλίη... Νά της πητε ότι δέν λυσιμα που χάνω ένα τόσο λαμπρό μέλλον, γεμιστο πολυμερές περιπέτειες, όσο για την άπόλεια τη δική της... "Υψηλότατε, σε σας εμπιστευομαι την Τζωόντα... Σας παρακαλώ, να την παρηγορήτε και να την προστατεύετε... "Αν ποτέ κλάψη και στενωχωρηθί, τα κόκαλά μου θα τρίζουν στον τάφο... "Υψηλότατε, τη Τζωόντα !...

Και άφου ελετε τα λόγια αυτά, ο ήρωας Ξεφύρησε, μέσα στους θρήνονες και

τους κλαυθμούς των λαλιών σιμωυλεμιστών του...

